

מקיישים:
כוכבית [*]
סולמית [#] -
[40176688] -
סולמית [#]

להאזנה לשיעור
בקול הלשון

073-295-1245 ישראל
USA 605-313-6660

בלבבידיה עבודת השם - תמצית השיעור - בק 10:30

צורת אחדות הדבקות וההתבוקקות לבורא ולביתו

ומבואר ברבותינו שאע"פ שבפשטות יש לאה אחת, באמת יש ח"י לאות, ובעומק לאה בגימטריא ב"פ ח"י, ומתגלה א"כ שמה שיעקב אבינו לא מת זה מכח הצירוף שלו ללאה שהיא במדריגת פעמיים חי ולכן גם לאחר מיתה הם מצורפים.

נתבאר שתיקון הבק הוא הדבקות, בעומק, בק זה אותיות ב' ק'. ב' מלשון בית. ק' מלשון היקף סביב. ולפי"ז בק פירושו בית סביב. וידוע בדברי רבותינו שכל שפע הנשפע לאדם הן רוחני הן גשמי, אינו נכנס ישר מבחוץ לבפנים, אלא קודם הוא מקיף לאדם ולאחמ"כ הוא נכנס לתוכו, לפנימי. לדוגמא כאשר אדם קונה דבר מאכל בעת שקנה זה במקיף שלו, ורק לאחמ"כ הוא אוכל אותו והוא נכנס לתוכו. וכך גם להיפך כאשר שפע מסתלק מן האדם הוא קודם יוצא למקיף ומשם יוצא לאחמ"כ. דוגמא יסודית לכך זה בחלקי נפשו של האדם, שבתחילה יש לאדם נפש וכשזוכה מקבל רוח וכן הלאה. אז המדריגה שמקבל אינה נכנסת ישר לתוכו אלא למקיף שלו ומשם לפנימי, וכן כשנפשו מסתלקת היא יוצאת תחילה למקיף שהוא מקום ביתו שלו, שזה הענין שיושבים שם שבעה כי שם המקיפים שלו עד סוף השבעה. ומתגלה א"כ שכאשר מבוקקים מהאדם משהו זה לא לגמרי אל זה יוצא לסביבותיו שזה מקום ביתו. והתבאר שתיקון הבק זה ודבק באשתו ומתגלה לפי"ז שאיש ואשה שזכו שכינה ביניהם כלומר ששניהם מתבוקקים ומתרוקנים לתוך הבית שבו השכינה שורה. ולכן ישראל נקראים בית יעקב, כי מכח יעקב הם מתרוקנים למדריגת הבית.

יש שני הבחנות בקב, הקב התחתון הוא נפשו של האדם שזה הדבר התחתון ביותר באדם לצורך קיומו, זה הקב שלו. וכן בצורת אדם זה במקום הרגליים כמש"כ הקיטע יוצא בקב שלו, וזה נהיה חלק מהרגל שלו [לענין יציאה בשבת], שזה המקום התחתון בצורת אדם. אך הקב העליון הוא שורש נשמתו שהוא המקום הפנימי ביותר בנפש האדם שבו לא שייך כרת. וזה כח היחידה של האדם שכידוע שורה בבית, והיחידה מצטרפת עם השכינה שמתגלה גם היא בבית וזה עומק מדריגת ושכנתי בתוכם שזה מדריגת ביהמ"ק, וזה מצוות לדבקה בו שזה הדבקות השלימה מכח היחידה שבאדם שהיא חבוקה ודבוקה בק.

גר נקרא כך מלשון שנגרר אחר הכנס"י, אותיות גר הם אחר אותיות בק, השתא מתגלה שהגר הוא הבק התחתון, אך לעת"ל יתגלה שהגר הוא שורש מלכות בית דוד [שבא מרות שהתגירה] שבו עיקר גילוי היחידה הבק העליון, והגר מלשון גר [מגורים]. וכן יתגלה צירוף של יהודה וגרים, ורמז לכך יהודה וגר גימטריא רגל שיתגלה העליה מהרגל לקב העליון.

עבודת האדם למעשה זה לבוקק את כל חלקי נפשו למקום היחידה שלו שהיא בטלה לבורא מקום הקב העליון, וכמו גר שמהותו היא ביטול גמור למה שהיה, כך עבודת האדם לבטל את כל חלקי נפשו ליחידה שהיא בטילה ונכללת בו יתברך שמו.

[נושאי השיעור: בק-בקבוק-אבק-דבק-עקב-בית-עצם-נקב-נקבה-ריקון-אבק-קבץ-קיבוץ-קב-גר-בק-פירור (מערת המכפלה, מקיף ופנימי, יחידה, יעקב אבינו, לאה, זיוג)]

שורש המילה בק זה בפסוק (נחום ב' יא) בוקה ומבוקה ומבלקה ומבואר במפרשים שהמילה בק היא מלשון ריקון. ויש ג' סוגי ריקון, אחד זה ריקון ממה שבתוך, כגון ריקון בקבוק [שעל שם כן נקרא כך] כלומר שהוא מבוקק את הבקבוק, וכשהבקבוק מתרוקן הוא משמיע בק. והסוג השני הוא ריקון של עצם הדבר לפירורים, שמתפורר ונהיה כאבק - א' בק. וזה הפך הקיבוץ שענינו לאחד את מה שהתפורר וזה הוא קב - י'.

יתר ע"כ הסוג השלישי מבואר בדברי רבותינו ששורש העצמיות של כל דבר נקרא קב כשארז"ל רוצה אדם בקב שלו מט' קבין של חבריו, וכן אשה רוצה בקב ותפלות. השורש לזה נמצא במדריגת כנסת ישראל שיעקב אבינו הוא הקב והעצמיות של כלל ישראל, יע-קב. ולכן עם ישראל [על אף שהם נקראים בני אברהם בני יצחק ובני יעקב הם] נקראים ישראל כי זה העצמיות שלהם, ולכן בתורה בדרך כלל נאמר דבר אל בני ישראל. וביחס ליעקב הם נקראים בית יעקב [ויתבאר להלן]. מבואר א"כ שהעצמיות של כל דבר זה הקב שלו והריקון שלו זה בעצם ריקון הקב.

וזה השורש של הנקיבה נ' קב, נקיבה - נקב הוא מקום של חסר א"כ זה המקום שחל בו מציאות הבק, הריקון. ומבואר בחז"ל שכל מה שברא הקב"ה בעולמו זכר ונקיבה בראם, א"כ בכל הבריאה שייך מציאות הבק, הקב.

והשורש הדק יותר לקב הוא בנשות יעקב, שהרי אברהם נשא ג' נשים אך הגר וקטורה אינם חלק מהכנס"י, את הגר וישמעאל מבואר להדיא בתורה ששילחם מביתו, וכן את בני קטורה שילחם לקדם, א"כ אשתו העיקרית היתה שרה. יצחק נשא את רבקה. אך יעקב שהוא העצמיות של כלל ישראל נשא בעצם ד' נשים שמהם נולדו י"ב שבטים [יעקב - י"ב] שהם נהיו בעצם חלק מהעצמיות של הכנס"י, כשארז"ל קי"ל שאחד מן השבטים אינו כלה.

סוף כל האדם למיתה, ויש מצוה לקברו בקבר, שיש בו קב ר', מה שנשאר לאדם בקבר זה רק הקב שלו עצמו ותו לא. יעקב אבינו נשא ד' נשים א"כ הוא נשא ד' פעמים קב. הקבר [בה' הידיעה] העיקרי שמתגלה בבריאה הוא מערת המכפלה ששם גנוזים אבות הבריאה א"כ שם גנוז הקב שהוא העצמיות של כל הבריאה. ובמערת המכפלה נקברו ד' נשים - ד' קבים ומבואר בתורה שנקנתה מבני חת, חת בגימטריא ד' פעמים קב.

כאשר הקב הוא במדרגת התיקון זהו סוד הדבקות, על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו, דבק ד' בק. הוא דבק בה שהיא מתרוקנת אליו. אך בפשטות זה עד יום המיתה, כי המוות יפריד ביני ובינך, אך במערת המכפלה מתגלה אחדות בין הזכר לנקיבה גם לאחר המוות, וזה עומק משארז"ל ויקם השדה - תקומה היתה לו, וזה מכח הד' פעמים בק שנמצאים שם. ובעומק הכח הזה של חיבור לאחר המוות הוא מיעקב, דהנה כח הזיווג הוא באבר חי, ואם ח"ו פרסה נידה פורש באבר מת, כלומר שהאבר חי הוא כח המצרף ביניהם ואבר מת הוא המפריד ביניהם. אך על יעקב נאמר יעקב אבינו לא מת, מה זרעו בחיים אף הוא בחיים, ולכן יעקב שנקבר במערת המכפלה מגלה שם שמדריגת זו"נ בראם, ודבק באשתו האבר חי, זה גם במקום הקבורה.